

## Î N C H E I E R E

16 septembrie 2020

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva  
Maria Ghervas  
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grigore Lungu, reprezentat de avocatul Marina Frecauțan,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Grigore împotriva Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi cu privire la obligarea eliberării documentelor de privatizare,

împotriva deciziei din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

### c o n s t a t ă :

La 14 aprilie 2014, Lungu Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi cu privire la anularea refuzului Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi din 01 aprilie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că, locuiește cu familia în raionul XXXX, locuință repartizată la data de XXXX prin procesul - verbal nr. XXXX în calitate de veteran de război din Afganistan conform prevederilor legale.

A susținut că, la momentul când s-a început procesul de privatizare în Republica Moldova, reclamantul nu a privatizat acest apartament din lipsa resurselor financiare. Ulterior, când a început să adune actele pentru inițierea procedurii de privatizare a imobilului repartizat, nu a găsit ordinul de repartiție eliberat în anul 1987.

La 27 martie 2014 s-a adresat Primăriei și Consiliului satului Țîntăreni cu cerere privind eliberarea ordinului de repartiție și a tuturor documentelor care sunt necesare pentru procesul de privatizare a apartamentului nr. 4 situat în raionul XXXX, care i-a fost repartizat la XXXX prin procesul - verbal nr. XXXX, anexând la cerere toate documentele pe care le deținea asupra imobilului.

Prin hotărârea din 11 august 2014 a Judecătoriei Anenii Noi, s-a admis acțiunea înaintată de Grigore Lungu, fiind anulat refuzul Primăriei satului Țîntăreni nr. 48 din 01 aprilie 2014 prin care s-a respins ca nefondată eliberarea ordinului de repartiție și a tuturor documentelor de privatizare pe numele lui Lungu Grigore și s-a obligat

Primăria satului Țîntăreni să elibereze documentele de privatizare pe numele lui Lungu Grigore asupra apartamentului nr. XXXX.

La 08 iunie 2015 Sergiu Modvală în temeiul prevederilor art.449 lit. c) Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire a hotărârii din 11 august 2014 a Judecătoriei Anenii Noi, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lungu Grigore împotriva Primăriei satului Țîntărei, raionul Anenii Noi cu privire la obligarea eliberării documentelor de privatizare a apartamentului nr. XXXX, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârii judecătorești, rejudecarea cauzei cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea intimatului Lungu Grigore să fie respinsă.

Prin încheierea din 18 noiembrie 2015 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost respinsă cererea de revizuire înaintată de Sergiu Modvală împotriva hotărârii din 11 august 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, Sergiu Modvală a declarat recurs împotriva încheierii din 11 august 2014 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin decizia din 26 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată încheierea din 18 noiembrie 2015 a Judecătoriei Anenii Noi, restituindu-se cauza la rejudecare în ordine de revizuire în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Sergiu Modvală ca fiind inadmisibilă.

Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, Sergiu Modvală a declarat recurs împotriva încheierii din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi.

Prin decizia din 25 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată încheierea din 15 februarie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, restituindu-se cauza la rejudecare în ordine de revizuire în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost admisă cererea de revizuire înaintată de Sergiu Modvală asupra hotărârii Judecătoriei Anenii Noi din 11 august 2014, s-a casat hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 11 august 2014 și s-a trimis cauza la examinare în fond.

Prin încheierea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Anenii Noi, a fost dispusă atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a lui Sergiu Modvală.

Prin hotărârea din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Grigore împotriva Primăriei satului Țîntăreni, raionului Anenii Noi, intervenient accesoriu Sergiu Modvală, cu privire la obligarea eliberării documentelor de privatizare a apartamentului nr. XXXX.

S-a anulat refuzul Primăriei satului Țîntăreni, raionului Anenii Noi, nr. 48 din 01 aprilie 2014 de respingere a cererii de eliberare a ordinului de repartiție și a documentelor de privatizare pe numele lui Lungu Grigore, a apartamentului nr. XXXX.

S-a obligat Primăria satului Țîntăreni, raionului Anenii Noi, să elibereze ordinul de repartiție privind repartizarea locuinței pe numele lui Lungu Grigore Gheorghe, c/p XXXX, asupra apartamentului nr. XXXX și a tuturor documentelor pentru procesul de privatizare.

La 14 august 2018, Modvală Sergiu în interiorul termenului prevăzut de art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, a declarat apel asupra hotărârii din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond și

solicitând casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

Prin decizia din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Sergiu Modvală, s-a casat hotărârea din 17 iulie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, adoptată în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Lungu Grigore, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Lungu Grigore împotriva Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi cu privire la obligarea în eliberarea documentelor de privatizare.

În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că în baza procesului-verbal nr. 18 din 29 iulie 1987, lui Lungu Grigore i-a fost repartizat ca veteran de război, apartament amplasat pe str. XXXX.

În anul 1987 Lungu Grigore a intrat în posesia apartamentului, însă nu l-a privatizat din motiv că nu dispunea de mijloace financiare la acel moment.

Ulterior, în anul 1995 Lungu Grigore cu familia sa a abandonat apartamentul litigios și a plecat cu traiul în altă localitate.

În anul 1995 ca urmare a eliberării apartamentului nr. XXXX, a fost repartizat lui Modvală Sergiu.

Prin actul de apreciere a uzurii fizice a apartamentului nr. XXXX întocmit la XXXX de către Președintele gospodăriei satului Țîntăreni, s-a stabilit costul după bilanț – 11 913 de lei și suma uzurii după cont – 6409 de lei.

Potrivit extrasului din procesul - verbal nr. XXXX din XXXX întocmit de către Președintele cîrmuirii satului Țîntăreni, M. Sava și secretarea N. Crangaci, s-a permis lui Modvală Sergiu privatizarea casei de locuit care se afla la balanța gospodăriei. Iar, potrivit extrasului din procesul - verbal nr. XXXX a comisiei de privatizare din XXXX s-a permis lui Modvală Sergiu să achite suma de 3601 de lei din cota valorică pentru privatizarea casei de locuit.

Consecvent, prin chitanța nr. XXXX din XXXX se confirmă că Modvală Sergiu a achitat în contabilitatea întreprinderii agricole Țîntăreni suma de 1500 de lei, în contul procurării apartamentului, iar la data de 29 martie 2000 i s-a permis să achite costul restant al apartamentului, în sumă de 3601 de lei, din contul cotelor valorice, pentru privatizarea casei de locuit.

La fel, s-a specificat că Modvală Sergiu a achitat prețul integral al apartamentului în care locuia, dar nu a reușit să întocmească contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului, însă dînsul pînă în prezent locuind în apartamentul litigios.

De asemenea, instanța de apel a evidențiat faptul că, Lungu Grigore a lipsit din acest apartament mai mult de 19 ani și în conformitate cu art. 92 din Codul cu privire la locuințe al R. Moldova, contractul de închiriere a încăperii de locuit se consideră desfăcut din ziua plecării sau a mutării chiriașului și a membrilor familiei și Lungu Grigore nu are dreptul de a privatiza acest apartament.

Colegiul a conchis că refuzul Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi, nr. 48 din 01 aprilie 2014 de respingere a cererii de eliberare a ordinului de repartitie și a documentelor de privatizare pe numele lui Lungu Grigore Gheorghe, a apartamentului nr. XXXX este unul legal, acesta putea fi eliberat numai în conformitate cu prevederile art. 50 al Codului cu privire la locuințe nr.2718 din 03 iunie 1983, pentru o încăpere de locuit izolată și liberă. La caz, atît eliberarea

ordinului de repartitie, cât și a documentelor de privatizare a apartamentului menționat sunt imposibile, dat fiind faptul că între părțile în cauză există un litigiu referitor la dreptul de folosire acestui apartament.

La 25 iunie 2020 (data de pe plicul poștal) Grigore Lungu, reprezentat de avocatul Marina Frecauțan, a depus recurs, iar la 27 iulie 2020 (data de pe plicul poștal) a depus supliment la recurs împotriva deciziei din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, repunerea în termen de declarare a recursului, casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii din 17 iulie 2018 a Judecătorei Anenii Noi, sediul Central (f.d. 81-87, vol.III).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel.

A reținut că procesul-verbal de repartizare a spațiului locativ constituie actul primar confirmator că administrația publică locală a dispus acordarea spre privatizare a apartamentului nr. XXXX către Lungu Grigore.

A menționat că ordinul de repartitie este actul subsecvent și care urma să fie eliberat în temeiul procesului - verbal, după îndeplinirea tuturor formalităților corespunzătoare (cum ar fi introducerea sumelor necesare, prezentarea unor acte suplimentare etc). Astfel, devreme ce administrația publică a emis un act de dispoziție/de repartizare a spațiului în litigiu, ulterior nu putea repartiza spațiul în cauză altei persoane până la anularea actelor de dispoziție anterioare.

Cu referire la probele reținute de instanța de apel precum că intervenientului/intimat Modvală Sergiu i s-ar fi permis privatizarea casei de locuit (nu apartament) conform extrasului din procesul - verbal nr. XXXX din XXXX întocmit de Președintele satului Țințăreni, accentuează că actele respective nu indică expres și incontestabil că ele au fost emise anume în raport cu apartamentul nr. XXXX or, în actele respective statutul imobilului acordat spre privatizare lui Modvală Sergiu este indicat casă de locuit și nicidecum apartamentul nr. XXXX, nefiind cert dacă procesul - verbal respectiv se referă anume la apartamentul litigios sau la un alt spațiu locativ. Aceleași argumente se referă și la chitanțele prezentate de către Modvală Sergiu care nu indică cu certitudine că acesta ar fi achitat prețul anume al apartamentului nr. XXXX or, din acestea derivă că s-a achitat sume pentru privatizarea unei case de locuit.

Cu referire la argumentul instanței de apel precum că Lungu Grigore ar fi părăsit locuința încă în anul XXXX, iar art. 59 alin. (3) al Legii nr. 75 din 30.04.2015 prevede că, persoanele care pretind să privatizeze locuința trebuie să locuiască în acea locuință nu sunt relevante cazului deoarece Legea nr.75 este aplicabilă raporturilor de privatizare începând din data intrării în vigoare și nu are efect retroactiv or, Lungu Grigore a demarat procesul de privatizare încă în anul XXXX (anterior intrării în vigoare a Legii nr.75) și la momentul demarării procesului de privatizare și adoptării procesului - verbal de repartitie a spațiului locativ din XXXX, Lungu Grigore locuia în apartamentul în cauză.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 21 februarie 2020.

La 15 mai 2020, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților, copia deciziei motivate din 21 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, însă confirmarea recepționării acesteia nu este anexată la materialele dosarului.

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul în motivarea recursului a indicat că a luat cunoștință cu decizia contestată la 12 iunie 2020, prin urmare recursul depus la 25 iunie 2020 (data de pe plicul poștal) denotă că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 14 iulie 2020, în adresa Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi și a lui Sergiu Modvală, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 29 iulie 2020, în adresa Primăriei satului Țîntăreni, raionul Anenii Noi și a lui Sergiu Modvală, a fost expediată copia suplimentului la recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către Grigore Lungu, reprezentat de avocatul Marina Frecauțan, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Grigore Lungu, reprezentat de avocatul Marina Frecauțan, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh